

Sag T-91/92

W. H. M. Daemen
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — skriftlig prøve — en ansøgers brud på sin egen anonymitet — udvælgelseskomitéens afgørelse om annullation af den pågældende prøve — annullation«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 16. december 1993 1491

Sammendrag af dom

Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — udvælgelsesprøve på grundlag af prøver — gennemførelse — reglen om anonymitet — en ansøgers overtrædelse heraf — annullation af ansøgerens prøve (Tjenestemandsvedtægten, art. 29 og bilag III)

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
16. december 1993 ^{*}

I sag T-91/92,

W. H. M. Daemen, Margraten (Nederlandene), ved advokat E. J. J. M. Kneepkens,
Maastricht,

sagsøger,

^{*} Processprog: nederlandsk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. M. P. Smulders, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos N. Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteén for den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/720 annullerede sagsøgerens skriftlige prøve på grund af hans overtrædelse af reglen om anonymitet,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Kalogeropoulos, og dommerne R. Schintgen og K. Lenaerts,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 24. november 1993,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Den 13. december 1991 deltog sagsøgeren i tre skriftlige prøver [a), b) og c)], som hver især skulle bestå af at gå videre i den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/720, som Kommissionen gennemførte med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i stillingsgruppen A7/A6 (EFT 1991 C 52 A, s. 16). Skønt han ikke opnåede tilstrækkelig mange point ved disse prøver, fik han

— efter at antallet af stillinger, som skulle besættes ved hjælp af denne almindelige udvælgelsesprøve, var blevet udvidet, og det pointminimum, der krævedes for at få adgang til de følgende prøver, var blevet sat ned — ved skrivelse af 15. maj 1992 meddelelse om, at han alligevel kunne deltage i de øvrige prøver, nemlig d) (prøve i skriftlig fremstilling) og e) (praktisk prøve).

- 2 Ifølge den skriftlige vejledning, der på dagen for aflæggelsen af prøve e) (den 19. juni 1992) af Kommissionen var blevet udleveret til ansøgerne, måtte deres navne »kun forekomme på [... deres] kuverter og på det dertil indrettede sted på det selvkopierende papir«. Det anførtes i denne vejledning: »*Enhver underskrift, navn eller særligt kendetegn, der anføres på de øvrige sider i den endelige tekst, vil automatisk medføre annullation af prøven*« (o. a. : trykt med fede typer i den originale tekst). Da ansøgerne til denne skriftlige prøve skulle anvende papir, der bestod af sæt på hver tre selvkopierende ark, hvor der »automatisk fremstilles to kopier«, indeholdt ovennævnte vejledning tillige en anmodning til ansøgerne om »kun at anvende ét sæt på tre ark ad gangen«. Det understregedes endvidere: »Kun på det første sæt — det sæt, hvor de første to ark er kortere — skal De forneden på den gule kopi anføre: udvælgelsesprøvens nummer, Deres navn og fornavn ... samt Deres ansøgningsnummer. Kun de svar, der er anført på det selvkopierende papir, rettes ...«

- 3 Efter afholdelsen af disse prøver kom de to af udvælgelseskomitéen udpegede opgaverettere til den konklusion, at sagsøgeren for prøve e) skulle have en lavere karakter end karakteren 20/40, som i henhold til punkt VI.2 i meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve var det krævede minimum for at få adgang til den mundtlige prøve. En af opgaveretterne konstaterede imidlertid, at sagsøgerens efternavn og fornavn var anført svagt, men tydeligt på den lyserøde kopi af side 2 og 3 af hans besvarelse. Originalen af besvarelsen, som var blevet rettet af den anden opgaveretter, indeholdt ingen særlig angivelse af sagsøgerens identitet. Hans efternavn og fornavn var derimod anført på den gule kopi af besvarelsens side 2 og 3. Udvalgskomitéen besluttede derfor at annullere sagsøgerens skriftlige prøve uden at give karakter herfor.

- 4 Udvalgskomitéens afgørelse blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 10. september 1992. Sagsøgeren svarede herpå ved skrivelse af 5. oktober 1992, hvori han gjorde Kommissionen ansvarlig for den fejltagelse, som han eventuelt havde begået ved anvendelsen af det udleverede papir, og hvorved hans identitet var blevet afsløret.

- 5 Dette er baggrunden for, at sagsøgeren den 28. oktober 1992 har anlagt nærværende sag.
- 6 Ved processkrift registreret på Rettens Justitskontor den 7. december 1992 har Kommissionen i henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement nedlagt påstand om afvisning, og sagsøgeren har fremsat bemærkninger hertil den 30. december 1992. Ved kendelse af 10. marts 1993 har Retten (Femte Afdeling) besluttet at henskyde afvisningspåstanden til afgørelse i forbindelse med sagens realitet. Som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse har Retten endvidere anmodet Kommissionen om at fremlægge originalen af den omtvistede prøve. Kommissionen har efterkommet Rettens anmodning og har den 13. april 1993 fremlagt arkene fra sagsøgerens kopi. Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt og er afsluttet med indgivelse af duplik, der blev registreret på Rettens Justitskontor den 7. juli 1993. På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.
- 7 Ved skrivelse af 9. november 1993 har sagsøgeren meddelt Retten, at han gav afkald på at give møde under den mundtlige forhandling. Under det offentlige retsmøde den 24. november 1993 afgav kun Kommissionen mundtlige indlæg, og den besvarede Rettens mundtlige spørgsmål. På Rettens anmodning fremlagde Kommissionen endvidere under den mundtlige forhandling et ubrugt sæt af det materiale, som ansøgerne havde fået udleveret under den omtvistede prøve, samt alle arkene fra sagsøgerens originale kopi, som hans navn var anført på, for at give Retten mulighed for en nærmere undersøgelse af, hvorledes det kunne ske, at ansøgerens navn var blevet anført dér.

Parternes påstande

- 8 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres, således at den skriftlige prøve erklæres for gyldig og kan rettes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

9 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Sagen afvises, subsidiært frifindes Kommissionen.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende ret.

Parternes anbringender og argumenter

Parternes argumenter

- 10 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren ikke kan påberåbe sig en mangel ved proceduren, der er gået forud for den anfægtede afgørelse, medmindre han kan påvise, at han uden denne mangel ville have været gunstigere stillet (Domstolens dom af 4.4.1974, sag 115/73, Serio mod Kommissionen, Sml. s. 341, af 29.9.1976, sag 9/76, Morello mod Kommissionen, Sml. s. 1415, og af 16.12.1976, sag 124/75, Perinciolo mod Rådet, Sml. s. 1953). En annullation af den anfægtede afgørelse ville ifølge Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke gavne sagsøgeren, da han ved den annullerede prøve ikke opnåede det krævede pointminimum, og han derfor i alle tilfælde ikke ville få adgang til at deltage i den følgende (mundtlige) prøve i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/720. Kommissionen finder under disse omstændigheder, at sagsøgeren ikke har nogen interesse i at bestride lovligheden af afgørelsen om at annullere hans prøve.
- 11 Med hensyn til sagens realitet anfører Kommissionen, at sagsøgeren, der tydeligvis har anvendt to sæt selvkopierende papir, der lå oven på hinanden, har skrevet sit navn på det ark, hvor navnet skulle stå, og derefter ikke har gjort sig den ulejlighed at kontrollere de øvrige kopier, hvorved han kunne have opdaget fejlen, trods henstillingen til ansøgerne og påmindelsen om konsekvenserne af enhver fejl, der fandtes i den klare og utvetydige vejledning, som var blevet udleveret til ansøgerne til den omtvistede udvælgelsesprøve. Såfremt en ansøgers navn anføres, hvad enten det sker med vilje eller uforvarende, medfører dette ifølge Kommissionen *ipso facto*, at udvælgelseskomitéens upartiskhed og princippet om ligebehandling af ansøgerne ikke er sikret. Sagsøgeren er derfor fuldt ud ansvarlig for den fejltagelse, der i dette tilfælde er sket, og annullationen af hans skriftlige prøve er derfor berettiget i betragtning af de almene hensyn, der værnes ved reglen om anonymitet.

- 12 Kommissionen anfører endvidere, at sagsøgeren end ikke kortfattet har anført, hvilke af de i EØF-traktatens artikel 173 nævnte søgsmålsgrunde han påberåber sig til støtte for sit søgsmål vedrørende den anfægtede afgørelse, og at han således ikke har rettet sig efter artikel 19 i EØF-statutten for Domstolen, artikel 44 i procesreglementet for Retten i Første Instans samt Domstolens praksis (dom af 15.12.1961, forenede sager 19/60, 21/60, 2/61 og 3/61, Fives Lille Cail m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 269, org. ref.: Rec. s. 559, på s. 588).
- 13 Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at den kritik, som sagsøgeren har rettet mod den, ikke har støtte i de faktiske omstændigheder, og at man allerede af praktiske grunde ikke med rimelighed kan forlange af den, at den træffer foranstaltninger for at sikre, at ingen af de tusinder af ansøgere til de skriftlige prøver ved udvælgelsesprøverne overtræder reglen om anonymitet. Kommissionen har imidlertid understreget, at den har gjort, hvad der er nødvendigt for at begrænse overtrædelsen af anonymitetsreglen til et absolut minimum, idet den før starten af hver af de skriftlige prøver uddeler en »generel vejledning til ansøgerne«, der har vist sig at være tilstrækkelig til at hindre, at tusinder af andre ansøgere har skrevet deres navn på prøverne.
- 14 Sagsøgeren understreger det modstridende i Kommissionens standpunkt. På den ene side hævder Kommissionen, at sagsøgeren ikke har nogen interesse i at bestride lovligheden af den anfægtede afgørelse, idet den henviser til, at han opnåede en utilstrækkelig karakter til prøven, og på den anden side erklærer Kommissionen, at den ikke har fastsat nogen karakter for denne prøve og har besluttet at annullere den. Allerede på grund af de omkostninger, som han har haft i forbindelse med sagen, har han interesse i en realitetsbehandling af stævningen. I henhold til den forvaltningsretlige praksis i medlemsstaterne, og i hvert fald efter praksis i Nederlandene, ville hans retlige interesse blive anerkendt. Sagsøgeren anser det endelig ikke for udelukket, at udvælgelseskomitéen senere ændrer sine kriterier og giver andre ansøgere adgang til den følgende prøve, således som det i den foreliggende almindelige udvælgelsesprøve allerede tidligere er sket, hvilket fremgår af den skrivelse, som Kommissionen sendte til ham den 15. maj 1992.
- 15 Med hensyn til realiteten har sagsøgeren anført, at han uden at vide det har sat sit navn på den pågældende kopi. At dette kunne ske, skyldes det selvkopierende papir, som Kommissionen havde udleveret til ansøgerne, og som bevirkede, at hans navn, da han anførte det på det dertil bestemte sted, også gik igennem på et andet sted, hvor det ikke skulle stå. Denne omstændighed må Kommissionen være ansvarlig for, da den vejledning, som den udleverede til ansøgerne på dagen for

prøven, ikke tydeligt beskrev eventuelle faldgruber ved anvendelsen af de udleverede blanketter. Sagsøgeren havde ganske vist inden prøven gjort sig bekendt med vejledningen, hvori ansøgerne blev gjort opmærksom på, at såfremt deres navn forekom på et sted, hvor navnet ikke måtte stå, ville prøven blive annulleret, men denne information var ganske utilstrækkelig. Ansøgerne var ikke blevet advaret om, at også det sidste ark i hvert arksæt — hvilket ifølge sagsøgeren var skyld i fejlen — var selvkopierende, og at de derfor ved prøvens afslutning skulle kontrollere deres kopier for at se, om deres navn ved et uheld var anført noget sted derpå.

- 16 Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionens adfærd må betegnes som forsømmelig, da den ved gennemførelsen af sine egne bestemmelser ikke har handlet med tilstrækkelig omhu over for de berørte parter, idet den ikke i tilstrækkeligt omfang har sørget for, at anonymitetsreglen ikke uforvarende blev overtrådt af ansøgerne til udvælgelsesprøven. Kommissionen har derfor tilsidesat de i medlemsstaterne alment gældende retsprincipper, navnlig princippet om bistandspligten, som det kendes i forvaltningsretten og gentagne gange er blevet håndhævet af Domstolen.

Retten's bemærkninger

- 17 Retten finder det hensigtsmæssigt først at undersøge realiteten, inden der eventuelt træffes afgørelse om formaliteten.
- 18 Retten fastslår for det første, at hvert sæt skrivepapir, som blev uddelt til ansøgerne ved den omtvistede prøve, bestod af tre ark — et hvidt, et lyserødt og et gult — og at kun de første to ark, det hvide og det lyserøde, var selvkopierende, mens det sidste ark i hvert sæt, det gule ark, ikke var selvkopierende. Sagsøgers anbringende om, at også det sidste ark i hvert sæt var selvkopierende, stemmer derfor ikke med virkeligheden, og det klagepunkt, at Kommissionen burde have henledt ansøgernes opmærksomhed på dette punkt, savner derfor grundlag.

- 19 Retten fastslår for det andet, at sagsøgerens navn dels er blevet forskriftsmæssigt anført på det dertil bestemte sted forneden på det gule ark, som var længere end de to øvrige ark, i det af ham anvendte første arksæt med tre ark, hvorfra side 1 i hans besvarelse stammede, dels at hans navn ligeledes fandtes på det lyserøde og det gule ark i det af ham anvendte andet sæt med tre ark, hvorfra side 2 i hans besvarelse stammede. Det må herefter antages, at sagsøgeren, da han skrev sit navn forneden på det gule ark i det første sæt, må have lagt det første sæt oven på det andet sæt, således at hans navn, da han trykkede under skrivningen, ved hjælp af karbonpapiret blev kopieret over på det lyserøde og det gule ark i det andet sæt, men ikke på det første, hvide ark i dette sæt, da sidste ark i hvert sæt ikke er selvkopierende.
- 20 Endelig finder Retten, at Kommissionens påmindelse til ansøgerne om, at de ikke måtte anvende mere end ét arksæt ad gangen, var tilstrækkelig for enhver ansøger, der udviste normal agtpågivenhed og omhu. Heraf følger, at sagsøgeren, der, da han gav sig til at skrive, lagde de to sæt med hver tre ark, hvorfra henholdsvis side 1 og side 2 i hans besvarelse stammede, oven på hinanden, ikke rettede sig efter påmindelsen og er fuldt ansvarlig for, at hans navn er anført på et ikke dertil indrettet sted på hans besvarelse. Derved har han tilsidesat anonymitetsreglen, som ifølge vejledningen til ansøgerne er ufravigelig ved EF-institutionernes almindelige udvælgelsesprøver (jf. Rettens dom af 15.7.1993, sag T-27/92, Camera-Lampitelli m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 873, præmis 59 ff.).
- 21 Af ovenstående følger, at Kommissionen må frifindes, da søgsmålet savner grundlag, uden at det er nødvendigt at undersøge Kommissionens afvisningspåstand.

Sagens omkostninger

- 22 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET>TEN (Femte Afdeling)

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Kalogeropoulos

Schintgen

Lenaerts

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. december 1993.

H. Jung

A. Kalogeropoulos

Justitssekretær

Afdelingsformand